

PRENUMERATA.

Rocznie 86 Mk., Kr. 66,
półrocznie 48 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 24 Mk., Kr.
16.50.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Gena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20. Redakcja otwarta od 9 — 3 p. p. Redaktor przyjmuje od 1 — 2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

PRZEPISY O OPŁATACH ZA CZYNNOSCI URZĘDÓW MIAR.

1. Taryfa opłat za legalizowanie i uwierzytelnianie narzędzi mierniczych.

Wielkość wzorca	Mk.	f.
I. Przymiary.		
Przymiary do 1 metra długości ze stu podziałkami	—	75
za każde 10 podziałek więcej po	—	10
II. Wzorce objętości.		
Wzorce objętości 10 litrów, 5 litrów, 1 garca	1	50
Wzorce objętości 2 litrów, 1 litra, ½ litra	1	—
Wzorce objętości od ¼ litra (kwaterki) do ½ litra włącznie	—	50
III. Odważniki.		
A. Zwyczajne handlowe.		
1. Metryczne.		
Odważniki 50 kilogramowe	2	—
„ 20 i 10 kilogramowe	1	—
„ od 5 kg. do ½ kg. włącznie	—	50
„ 200 i 100 gramowe	—	30
„ od 50 gramów do 1 grama włącznie	—	20
Odważniki do wag nierównoramiennych (dziesiętne, setne i t. p.) nominalnej wagi do 20 kg. włącznie, za 1 kg. wagi nominalnej	—	10
„ niemniej, niż	—	30
Odważniki do wag nierównoramiennych (dziesiętne, setne i t. p.) nominalnej wagi 20 kg. i więcej od sztuki po	2	50
2. Rosyjskie.		
Odważniki 2 pudowe	2	—
„ 1-pudowe, 25 i 20 funtowe	1	50
„ 10, 5 i 3 funtowe	—	50
„ 2, 1, ½ i ¼ funtowe	—	30
„ od ¼ funta do ½ luta	—	20
Odważniki do wag nierównoramiennych (dziesiętne, setne i t. p.) nom. wagi do 1 puda	—	5
„ włącznie, za 1 funt wagi nominalnej	—	30
„ niemniej, niż	—	30
Odważniki do wag nierównoramiennych nominalnej wagi od 1 puda i więcej	2	—
C. Dokładniejsze.		
Odważniki 50-kilogramowe	3	—
„ 20-kilogramowe	2	—
„ 10 i 5-kilogramowe	1	50
„ 2, 1 i ½ kilogramowe	1	—
„ 200, 100, 50, 20 i 10-gramowe	—	50
„ od 5 gramów do 1 miligrama	—	40
D. Normalne.		
Odważniki od 20 kilogramów wwyż	4	—
„ od 10 kilogramów do 20 kilo- gramów	3	—
„ do 10 kilogramów włącznie	2	50

Wielkość wzorca	A.		B.	
	M.	f.	M.	f.
IV. Wagi.				
A. Wagi handlowe zwyczajne.				
1. Dźwigniowe proste równoramienne z szalkami nośności do 2 kg. włącznie	1	—	1	20
Dźwigniowe proste równoramienne z szalkami nośności od 2 kg. do 10 kg. włącznie	2	—	2	40
Dźwigniowe proste równoramienne z szalkami nośności od 10 kg. do 50 kg. włącznie	3	—	3	60
Dźwigniowe proste równoramienne z szalkami nośności od 50 kg. wwyż	5	—	5	—
2. Dźwigniowe proste nierównoramienne nośności od 5 kg. do 50 kg. włącznie	3	—	3	60
3. Dźwigniowe złożone równoramienne nośności do 2 kg. włącznie	2	—	2	40
Dźwigniowe złożone równoramienne nośności od 2 kg. do 10 kg. włącznie	4	—	4	80
Dźwigniowe złożone równoramienne nośności od 10 kg. do 50 kg. włącznie	6	—	6	120
Para szalek do wag	1	1	1	20
4. Bezmiany do 20 kg. włącznie	1	—	1	20
5. Dźwigniowe złożone nierównoramienne (pomostowe)	6	—	6	120
nośności od 20 kg. do 100 kg. włącznie	—	—	12	14
nośności od 100 kg. do 500 kg. włącznie	—	—	16	19
nośności od 500 kg. do 1000 kg. włącznie	—	—	20	24
nośności od 1000 kg. do 2000 kg. włącznie	—	—	20	24
nośności ponad 2000 kg.	—	—	30	35
i za każde następne 1000 kg. po	—	—	2	2
Skala do wag nierównoramiennych	2	—	2	40
6. Automatische do ciał sypkich i płynnych nośności do 20 kg.	25	—	30	30
nośności od 20 kg. do 100 kg.	30	—	36	36
nośności ponad 100 kg.	30	—	36	36
i za każde następne 100 kg. po	4	—	4	4
B. Wagi handlowe dokładniejsze:				
nośności do 500 g. włącznie	3	—	3	60
nośności od 500 g. do 2 kg.	4	—	4	80
nośności od 2 kg. do 10 kg.	5	—	5	6
nośności od 10 kg. wwyż	6	—	6	720
Wycięcie napisów od liczby lub litery	—	25	—	25
Czynności urzędnika poza Urzędem:	—	—	—	—
za każdego urzędnika i rozpoczęty dzień	10	—	10	—

4. Terminy wtórnego uwierzytelniania odważników do sprawdzania wag określają się w zależności od częstości ich używania.
5. Niezależnie od opłaty za czynności urzędnicza poza Urzędem, podający zobowiązany jest do zwrotu rzeczywistych kosztów przejazdu, o ile miejsce sprawdzenia znajduje się w odległości większej, niż 1 km. od Urzędu. Przy sprawdzaniach poza miastem podającego obciążają prócz tego djety, dienne.
6. Przepisy wykonawcze, dotyczące treści rozporządzenia niniejszego, wydaje Główny Urząd Miar.
7. Rozporządzenie niniejsze stosuje się na ziemiach b. zaboru rosyjskiego i otrzymuje moc obowiązującą od dnia 20 Kwietnia 1919 r.
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Hęcia.*
Dyrektor Głównego Urzędu Miar:
(—) *Inż. Z. Rauszer.*
Warszawa, dn. 7 kwietnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów w przedmiocie opłat od podań, wnoszonych w drodze telegraficznej.

Art. 1.
Celem uiszczenia opłaty w myśl Dekretu z 7 lutego 1919, Dz. Pr. Nr. 14, poz. 145, od podania, wniesionego w drodze telegraficznej, winien petent nakleić marki stemplowe odpowiadającej wartości na blankiecie mieszczącym odnośny telegram.
Art. 2.
Urząd przyjmujący telegram uzupełnia tekst telegramu, umieszczając po podpisie nadawcy uwagę: „Stempel . . . . . Mk. (K.)”. Uwaga ta ma być telegrafowana na równi z tekstem właściwym.
Przy obliczaniu ilości wyrazów celem ustalenia należności za telegram wlicza się również wyrazy, z których składa się wspomniana uwaga.
Art. 3.
Urząd przyjmujący telegram kasuje marki stemplowe odciskiem stempla kalendarzowego.
Minister Skarbu:
(—) *Karpiński.*
Szef Sekcji:
(—) *Kozubowski.*
Warszawa, dnia 12 kwietnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE.

Rozporządzenia Ministra Skarbu: z dnia 31 grudnia 1918 r. („Monitor Polski“ Nr. 241), o wzięciu pod nadzór Ministerstwa Skarbu Towarzystw Zagranicznych Ubezpieczeń i z dnia 1-go marca 1919 r. („Monitor Polski“ № 51), o tymczasowych przepisach dla tychże Towarzystw, rozszerzają się na cały obszar Galicji.
Minister Skarbu:
(—) *Karpiński.*
Warszawa, dnia 9 Kwietnia 1919 r.

NOMINACJA.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 8/IV 1919 r. zamianował D-ra Juliusza Twardowskiego wiedeńskim Pełnomocnikiem Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje:

Z rozkazu Dowódcy Generalnego Okręgu Lubelskiego pułkownika Rządowskiego w sprawie wybuchu w Lublinie na miejscu eksplozji i w obozie południowym zostało wdrożone przez oficera inżynierji kapitana Zmigrodzkiego natychmiastowe śledztwo. Meldunek, nadesłany w sprawie powyższej do Ministerstwa Spraw Wojskowych, ustala następujące dane:

Pierwszy wybuch nastąpił o godzinie 3-ej min. 20 rano w pierwszym z trzech baraków, t. zw.: „Białych”, zawierających miny do minjerek, wywołując pożar w postaci słupa ognia, od którego zajął się barak drugi, który detonował w pół godziny później. Zupelnie pewnej detonacji pierwszej nie można było stwierdzić na miejscu dla braku jakiegokolwiek naczynnego świadka katastrofy, albowiem wartownik, pilnujący wszystkich trzech baraków, został na miejscu zabity skutkiem wybuchu, obydwa zaś żołnierze warty zostali ranni i w stanie nieprzytomnym odwiezieni do szpitala wojskowego, aresztowany na miejscu katastrofy po drugim wybuchu cywilny mężczyzna, cieśla, Majchorek, nie umiał dać żadnych wyjaśnień i tłumaczył swoją obecność ciekawością, dla której wyszedł w nocy z domu przy ulicy Bychawskiej Nr. 81, po detonacji pierwszej. Sierżant Woźnicki z kompanji karabinów maszynowych, która wystawiła w tym dniu warty przy barakach białych, również żadnych pewnych wyjaśnień dać nie umiał. Wdrożone śledztwo nie potwierdziło dotychczas rozpowszechnionej opinji, przypisującej powód katastrofy zbrodnicznemu zamachowi. Składy w barakach „białych” zawierały miny do minjerek, napełnione materją wybuchową z kwasu pikrynowego. Skład chemiczny tej materji nie wyklucza samoczynnego jej rozkładu przy pewnej temperaturze i warunkach atmosferycznych. W następstwie czego może nastąpić wybuch.

Dalsze śledztwo w toku.

Z Ministerstwa Skarbu.

Biuro Prasowe Ministerstwa Skarbu komunikuje okólnik Ministra Skarbu do pracowników Ministerstwa.

„Polecam wszystkim pracownikom w urzędach Ministerstwa Skarbu szybkie i dokładne załatwianie powierzonych im spraw. Żadne zaległości nie powinny być dopuszczalne.

Naczelnicy poszczególnych wydziałów powinni dążyć bezustannie do tego, aby bieg korespondencji był wciąż udoskonalany.

W pierwszym rządzie polecam tę sprawę wszystkim, którzy pracują w głównym Zarządzie Ministerstwa.

Jednocześnie proszę b. o uprzejmość w stosunkach z publicznością, zgłaszającą się do Urzędów“.

Minister Skarbu:

(—) Karpiński.

Warszawa, dn. 12 kwietnia 1919 r.

UZNIANIE NIEPODLEGŁEGO PAŃSTWA POLSKIEGO I RZĄDU POLSKIEGO PRZEZ CESARSKI RZĄD JAPONSKI.

Na ręce p. Dmowskiego, Prezesa Komitetu Narodowego w Paryżu, nadesłano pismo od rządu japońskiego treści następującej:

Panie Prezesie!

Z polecenia mego Rządu mam zaszczyt zawiadomić Pana, że Cesarski Rząd uznaje Polskę, jako państwo niepodległe, a jego Rząd jako prawomocny.

Rząd cesarski, głęboko uszczęśliwiony, widząc po długich latach nieustannych walk za wolność odrodzenie Pańskiej Ojczyzny, poleca mi wyrazić Panu najgorętsze życzenia szczęścia i pomyślności dla Zjednoczonej i niepodległej Polski, jakie Japonja dla niej żywi.

Proszę przyjąć, Panie Prezydencie, zapewnienie mego wysokiego poważania.

(Podpisano): K. Matsui.

TELEGRAMY HOŁDOWNICZE.

Do Pana Prezydenta Ministrów w Warszawie nadeszła następująca depesza:

Rada Miejska wyswobodzonego z niewoli pruskiej polskiego miasta Szamotuł składa Ci, Panie Premierze Ministrów, jako kierownikowi naszej nawy państwowej, hołd i wierność w nadziei, że rychło połączymy się w Zjednoczonej Polsce do współpracy nad dobrem narodu naszego. — Rada Miejska miasta Szamotuł.

SEJM USTAWODAWCZY.

Posiedzenie trzydzieste.

(Dokończenie).

Rezultat głosowania imiennego był następujący: „tak” głosowało 148 posłów, „nie” 141. Zatem pierwszy punkt wniosku został przyjęty.

Następnie Marszałek oświadczył, że na przyszłość zamierza wprowadzić zmiany w głosowaniu. Przy głosowaniu imiennym, po odczytaniu nazwisk każdy przy trybunie odda głos, a w głosowaniu zwykłym wszyscy opuszczają salę, będą wchodzili napowrót bądź przez drzwi, na których będzie umieszczono słowo „tak”, bądź przez drugie drzwi, nad którymi będzie napis „nie“.

Do punktu 2-go wniosku pos. Dębskiego pos. ks. Lutostawski zgłosił 2 poprawki:

1. Po wyrazach: „Wzywa się Rząd, aby” wstawić wyrazy: „Zanim zniesie stan wyjątkowy i sądy doraźne“.

2. Na końcu dodać: „i uzyskał przyjęcie przez Sejm tej ustawy“.

W głosowaniu punkt 2-gi wniosku przyjęto wraz z poprawkami pos. ks. Lutostawskiego.

Francuska Izba Deputowanych do Sejmu.

Marszałek: Mam do zakomunikowania list, który nadszedł od delegata polskiego przy rządzie francuskim. Donosi on tekst uchwały Izby francuskiej, jako odpowiedź na adres Sejmu polskiego. Przyczem dodaje ze swej strony, że czytanie adresu przyjęła Izba francuska przeciągnięmi jednomyślnymi oklaskami i zgótowała gorącą owację obecnemu w Izbie Prezydentowi Ministrów Paderewskiemu. Deklaracja Izby francuskiej opiewa:

Panie Marszałku,

Na początku dzisiejszego posiedzenia miałem zaszczyt odczytać pismo, w którym Pan Marszałek wyraził Izbie Deputowanych braterskie pozdrowienie Sejmu.

Pismo Sejmu było przyjęte z entuzjazmem i pokryte długotrwałymi oklaskami. Z największą radością spełniam polecenie miich kolegów, prosząc, by Pan Marszałek zechciał zakomunikować Sejmowi zapewnienie naszej gorącej wdzięczności. Z głębi serca przesyłamy Rzeczypospolitej Polskiej jak najszczęśliwsze życzenia szczęśliwej i świetnej przyszłości.

Odrodzenie Rzeczypospolitej jest ponownym dowodem, że Sprawiedliwość zwyciężyła nie uznaje nigdy przedawnienia (huczenie oklaski).

Racz przyjąć wyrazy wysokiego poważania oraz jak najszerzej osobiste podziękowania.

Prezydent Izby Deputowanych

(—) Deschanel.

Na sali rozlegają się długotrwałe, gorące oklaski.

Marszałek: Oklaski pańów są ponownym dowodem sympatji, jaką zawsze żywiłiśmy do narodu francuskiego.

Uruchomienie przemysłu tkackiego.

Następnie Marszałek oświadczył, że Minister Skarbu oznajmia Sejmowi w myśl art. 2 ustawy z 28 marca 1919 r., że uważa za wskazane w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu przeznaczyć z zaciągniętych mającej pożyczki zagranicznej sumę 10 milionów funtów sterlingów na zakupno bawełny i technicznych środków celem uruchomienia przemysłu tkackiego (Brawa).

Przystąpiono do ostatniego punktu porządku dziennej, t. j.

pierwszego czytania ustawy w sprawie zniesienia ustawy z dn. 26 marca 1919 r. o stemplowaniu papierowych znaków pieniężnych, ich opodatkowaniu i częściowej ich wymiany na asygnaty pożyczki państwowej.

Pos. Diament w dłuższym przemówieniu zastanawia się nad ustawą, wniesioną przez Ministra Skarbu Karpińskiego, wyjaśnia główne motywy, dla których stronictwo jego (P. S.) głosowało za ustawą ex-ministra Englicha, wreszcie radzi pójść drogą już uchwalonej (poprzedniej) ustawy.

Do Rządu polskiego w Warszawie nadeszła następująca depesza:

Właściwe przedstawicielstwo polskiego miasta Ostrowa, zbierając się po raz pierwszy, składa hołd Rządowi polskiemu, ślubując Jemu i całej Polsce, że w pełni poczucia odpowiedzialności kierować się będzie w postanowieniach swoich jedynie dobrem obywateli i Państwa Polskiego. Rada miejska miasta Ostrowa.

W dalszej dyskusji zabierali głos: pos. Radziszewski, pos. Federowicz, pos. Zagórski i pos. Suligowski. Na zakończenie przemówił

Minister Skarbu Karpiński: Wysoki Sejmie! Wypisując wczoraj tu w Sejmie, najzupełniej zdawałem sobie sprawę z tej niewdzięcznej roli, w jakiej wystąpiłem, ponieważ pierwszy wniosek, który złożyłem Sejmowi, dotyczył zniesienia ustawy, uchwalonej za ledwie przed 10 dniami.

Zdawałem sobie z tego sprawę dobrze, sądziłem jednakże, że jest najzupełniejszą prawdą to, co powiedział dzisiaj pan poseł Daszyński, że polityka prestige'u jest polityką zwykle fałszywą. Sądzę, że lepiej narazić się odrazu na tę niewdzięczną rolę, niż dopuścić do rzeczy, która podług mego przekonania była złą.

Niektórzy z pańów posłów zarzucali mi, że wczoraj nie przedstawiłem szczegółowego sprawozdania cyfrowego i planów przyszłej działalności Ministerstwa Skarbu.

Otóż stwierdzam, że najwyraźniej zaznaczyłem, iż żadnego exposé, w ścisłym tego słowa znaczeniu, nie zamierzałem wygłaszać. Zaznaczyłem, że uważam za cel główny ożywienie działalności gospodarczej naszego kraju, a zanim to nastąpi, nie może być mowy o żadnej planowej, racjonalnej polityce skarbowej.

Starac się trzeba przedewszystkiem o ożywienie tej działalności gospodarczej. Na dalekie teoretyczne plany niema dziś miejsca. Można napisać o tem artykuł, lecz przeprowadzić planu gospodarki skarbowej racjonalnej niepodobna.

Co się tyczy specjalnie ustawy walutowej, to stwierdzam, że w motywach drukowanych przedstawionych Sejmowi jest jedno tylko wyrażenie o możliwości, a mianowicie, iż sama ustawa potrzebuje kilku tygodni, aby została w czyn wprowadzona, jeśli wogóle ostemplowanie okaże się w większości kraju możliwym. Być może, że znajdzie się ktoś taki, który ustawę z d. 26 marca wykonać potrafi; dla mnie jednak ustawa ta jest niemożliwą do wykonania. Lecz ja prosiłem o zniesienie tej ustawy nie tylko dlatego, że wykonanie jej jest niemożliwe, lecz także dla innych powodów, na które panowie nie chcieliście zwrócić uwagi, mianowicie na to, że w niedługim czasie otrzymamy nowe polskie pieniądze, że wówczas bez żadnego ostemplowania banknotów dadzą się z łatwością osiągnąć te cele, które miała na widoku ustawa z d. 26 marca.

To był główny motyw, dla którego przedstawiłem mój projekt ustawy. Na zapytanie, jakie środki zamierzam przedsięwziąć, aby nie dopuścić tej sprawy not obcych, wchodzących w granice naszego kraju, to sprawa ta w związku z nową ustawą nie ma tak wielkiego znaczenia. Podług mego projektu wymiana pieniędzy na złote odbywać się będzie bez żadnego przymusu, przyczem Państwo nie bierze na siebie żadnego obowiązku wymiany wszystkich pieniędzy.

Kto je zechce zamienić, to je zamieni, kto nie będzie chciał, to może je zatrzymać, jako dewizę.

Powiedzieliście Panowie, że przychodzi moc pieniędzy obcych. Przedewszystkiem jaką drogą one przychodzą i w jakim celu? Czy za towary, których nie mamy? Dlaczego mamy się obawiać o te sumy, które tu przychodzą jako szmugiel? Czyż kurs wymienny już wiadomy?

Moglibyśmy się obawiać tego wtenczas, gdybyśmy ustalili kurs zbyt zachęcający. Tej sprawy jednak ja wcale w ustawie dzisiaj nie wysuwam, przeciwnie, powiedziałem, że ustalenie kursu wymiany może nastąpić dopiero przed samem wprowadzeniem

dzeniem wymiany faktycznej, a zatem mamy czasu jeszcze parę miesięcy.

Ja nie obawiam się tych wielkich jakichś miliardów, które tu będą przychodziły, bo wszelkie pieniądze, jeśli do kraju wpływają, to muszą wpływać na coś.

Za co wpłyną pieniądze do nas? Co my możemy dać za te pieniądze?

Żadnego wywozu być z kraju nie może. A zatem dopływ pieniędzy za wymienny handel być nie może, a może być tylko dopływ pieniędzy przywiezionych i gdzieś lokowanych, czy gdzieś schowanych dla celów zyskowej wymiany.

Czy w tej ustawie niema pola do wydania jednocześnie z przyszłą ustawą o ustaleniu kursu ustawy, któraby mówiła, jakiego pochodzenia marki, korony i ruble mają być wymieniane?

Czy tu jest powiedziane, że wszyscy, którzy przedstawili pieniądze swoje do wymiany, konieczne je mają mieć wymienione. Tego wcale niema. Te rzeczy muszą być zdecydowane w końcu, na kilka dni przed wprowadzeniem samej wymiany.

Dzisiaj ustalenie tych rzeczy byłoby tylko czysto teoretyczną pracą i pod tym względem z szanownym posłem Diamandem zgodzić się nie mogę, żeby to było korzystniej dzisiaj ustalać kurs. Sądzę, że to możliwe jest tylko na kilka dni przed faktyczną wymianą. (Diamand: Ja mówiłem jedynie o relacji wewnętrznej, a nie zewnętrznej). Ja sądziłem, że o relacji zewnętrznej (Diamand: Nie).

Zapytują Panowie, skąd weźmiemy pieniądze, gdyż ustawa z 26 marca miała głównie na celu dostarczenie skarbowi pieniędzy.

Otóż ja z całą szczerością stwierdzam, że stan jest zły, bo musi być stan zły, skoro za jedno półrocze jest taki straszny deficyt.

Będziemy się ratowali jeszcze kilka miesięcy tak, jak się obecnie ratujemy. Czem się obecnie ratujemy? Wpływami z naszej pożyczki w drobnej części, bo te wielkie wpływy za pożyczkę, to są w celu zabezpieczenia sobie tej przyszłej wymiany, a tych pieniędzy, których najwięcej potrzeba na wydatki codzienne, tych marek wpływa bardzo niewiele. Jest najwyżej 200 milionów wpływów, z czego połowa wypada na Poznańskie.

Więc wpływy w dalszym ciągu oczywiście być muszą na tę pożyczkę, której się wcale nie przeżywa.

A poza tem źródłem, które Państwo posiada, jest jedyna polska instytucja emisyjna — Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa.

Przecież drukowanie banknotów w Warszawie odbywa się, aczkolwiek w niewielkiej ilości. Na parę miesięcy musi to wystarczyć.

Pozatem oświadczam, że żadnych zarządzeń nie wydawałem, któreby uniemożliwiły wprowadzenie w czyn ustawy z d. 26 marca. Jedyne zarządzenie wydałem, aby przerwać dostarczanie drożdż stempli, które do niczego nie nadają się. Pozatem wstrzymałem nie dany jeszcze obstalunek na asygnaty platne 1920 roku.

Uważam, że zamiast krótkoterminowej powinna być długoterminowa pożyczka, która będzie dla wszystkich wygodna dla narodu i dla skarbu. Przez to poleciłem wstrzymać ten obstalunek jeszcze na parę dni.

Trzy lub cztery dni wstrzymania obstalunku na asygnaty nie może wpłynąć na to, żeby uniemożliwić wprowadzenie w czyn dawnej ustawy, skoro Sejm mojego projektu ustawy nie przyjmie.

Ostatecznie wniosek uchwalono odesłać do Komisji Skarbowo-Budżetowej. Na tem porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany.

Wyjaśnienia Ministra Apropowizacji.

Odczytano szereg nowych interpelacji, poczem głos zabrał

P. Minister Apropowizacji Minkiewicz: Czytając ze stenogramu przemówienie dzisiejsze posła Witosę, widzę następujący ustęp: „Rząd, zasłaniając się brakiem zboża w b. Królestwie Polskiem, wydał tymczasem pozwolenia na wywóz zboża za granicę”.

Oświadczam w imieniu Rządu, i mojego Ministerstwa, że słowa te są fałszywe: ani jednego pozwolenia Rząd Polski na wywóz zboża poza granice Państwa Polskiego nie udzielił (Głosy: Niech Pan przeczyta sprawozdanie Urzędu do walki z lichwą).

Następnie jest ustęp: „Iż wywieziono parę wagonów zboża za frachtami, wystawionemi przez Ministerstwo Apropowizacji” po cenie 1000 koron za fracht”.

Ja żądam od pana posła Witosę dowodu, komu

i kto dawał te 1000 koron za fracht? Jeżeli on wskazuje takiego urzędnika, to ten urzędnik pójdzie na 6 lat do więzienia. (Głosy: To nie jest rzecz posłów być policjantem, tylko Pan powinien tych rzeczy pilnować, a żeby urzędnicy łapówek nie brali. Ogromna wrzawa na ławach chłopskich).

Ponieważ pan poseł Witos publicznie z trybuny powiedział, że wie o tym fakcie, przeto ja mam prawo publicznie poprosić pana Witosę, a żeby taki fakt zakomunikował.

Następnie mówił poseł Witos, że dlatego zboża w Polsce niema, ponieważ Ministerstwo Apropowizacji udziela frachtów adwokatowi Arwinowi.

Sprawę adwokata Arwina wykrył Urząd do walki z lichwą i spekulacją, istniejący przy Ministerstwie Apropowizacji. Przy Arwinie znaleziono cztery do pięciu frachtów, co do których prowadzi się śledztwo; czy to były frachty podrobione czy prawdziwe, to śledztwo wykaże, jak i to, skąd one pochodzą.

Oprócz tego znaleziono przy nim około 300 zupełnie pustych blankietów frachtowych (Głosy: Teraz kręcicie).

Marszałek: Za słowo „kręcicie” przywołuję posła Bryla do porządku.

Minister Apropowizacji: Dalej znajduje się ustęp, w którym jest żądanie, aby oddać pod sąd Ministra Apropowizacji.

Panie Marszałku, ze stenogramu nie widzę, a żeby Pan Marszałek przywołał posła do porządku.

Marszałek: Nie dosłyszałem.

Minister Apropowizacji: Wobec powyższego byłoby pożądane, a żeby Komisja Sejmowa, Apropowizacyjna czy jakaś inna zbadała te rzeczy, jak się one mają.

Rzucac głosowne frazesy z trybuny jest bardzo łatwo. Ale to jest tylko demagogia i to sprawa nie załatwia. (Ogromna wrzawa. Głosy na przeciw: Słusznie).

Wnioski nagłe.

Następnie uchwalono nagłość wniosku posła Bryla:

w sprawie przejścia Wydziału Krajowego w Galicji przez Państwo Polskie. Wniosek odesłano do komisji administracyjnej.

Odczytano wniosek nagły Kierownika Ministerstwa Kolei Żelaznych

w sprawie wypłaty pracownikom kolejowym jednorazowych subwencji.

Minister prosi Sejm o upoważnienie Ministerstwa Skarbu do wyasygnowania na ten cel kwoty 10,958,000 mk. — 14,060,000 koron.

Nagłość wniosku, a potem i sam wniosek, przyjęto.

Odczytano wniosek nagły posłów Z. L. N. Tutaj i innych:

w sprawie przynależności Śląska Cieszyńskiego, Orawy, Spisza i Czeczy do Polski.

Wniosek ten opiewa: Wobec podnoszonych przez Czechów pretensji do niewątpliwie polskich ziem powyższych i wobec agresywnej postawy czeskiej, zdradzającej zamiar naruszenia podkulturowanej w Parryzu tymczasowej umowy rozejmowej, Sejm stwierdza, że: 1) ziemie te, jako niewątpliwie polskie i przez ludność czysto polską w olbrzymiej większości zamieszkałe, żadną miarą za sporne uważane być nie mogą; 2) że Państwo polskie ma niezaprzeczalne i wyłączne prawo do ich posiadania; 3) że każde naruszenie tego prawa musiałoby przez Polskę być odczute, jako gwałt i krzywda i jako ponowny akt rozbioru Polski, Sejm wzywa Rząd, aby tę rezolucję zakomunikował niezwłocznie przedstawicielstwu polskiemu na kongresie dla podtrzymania i poparcia jego niezłomnego stanowiska wobec uroszczeń i nadużyć czeskich.

Po uzasadnieniu wniosku przez pos. Regera i przemówieniu pos. Zamorskiego, Izba wniosek przyjęła.

Odczytano wniosek nagły pos. Kotasa w sprawie przynależności Gdańska do Polski.

Wobec zaniepokojenia opinii publicznej polskiej komentarzami dawanymi w prasie zagranicznej układowi w Spaa zawartemu, Sejm Rzeczypospolitej stwierdza;

- 1) że jest prawem Polski posiadanie Gdańska w wybrzeżem Bałtyku i że prawo to ani dyskusji, ani żadnym układom podlegać nie może;
- 2) że Polska nigdyby uznać nie mogła za sprawiedliwy takiego układu, któryby naruszając to prawo ponownie żywe ciało narodu chwiałował;
- 3) że cała Polska oczekuje niezwłocznego przewozu wojsk polskich z Francji do kraju i że uważa

ładowanie tych wojsk w Gdańsku za służnie Polsce należne stwierdzenie jej nieprzedawnionych praw do tego portu.

Sejm wzywa Rząd, aby przedstawicielstwu polskiemu na kongresie natychmiast powyższą rezolucję zakomunikował dla podtrzymania i poparcia niezłomnego w tej sprawie stanowiska Polski wobec niemieckich uroszczeń.

Po przemówieniu pos. Głabińskiego, Izba jednogłośnie uchwaliła nagłość i meritum wniosku.

Odczytano wniosek nagły pos. Hausnera i tow. w sprawie doraznej pomocy dla ludności przedmieść i miasta Lwowa:

Wzywa się Rząd, by w czasie najkrótszym wydelegował komisję dla oszacowania szkód, wynikłych w obecnej wojnie z Ukraincami i przyznania odszkodowań, względnie zaliczek na nie. Na ten cel wyasygnuje Rząd 5 mil. marek. Wysłanie komisji porucza się Ministerstwu Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych.

Izba uchwaliła nagłość i meritum wniosku.

Obrazy tajne.

Odczytano wniosek nagły pos. Adama i tow. w sprawie zasilenia frontu galicyjskiego i wysłania tam nowych i poważnych sił.

Na wniosek pos. Głabińskiego, Izba, po krótkiej dyskusji, uchwaliła tajność obrad nad tym wnioskiem. Publiczność, urzędnicy, prasa i stenografowie opuścili salę.

Po dłuższych rozprawach tajnych wniosek pos. Adama i tow. przyjęto.

Zakończenie posiedzenia.

Po otwarciu posiedzenia jawnego. Marszałek zaproponował, aby ustawę, projektowaną przez Ministra Spraw Wewnętrznych umieścić na porządku dziennym następnego posiedzenia plenarnego, na co Izba się zgodziła.

Marszałek zamknął posiedzenie, wyznaczając następnę na dzień 29-ty b. m.

Kronika polityczno-społeczna.

ODEZWA DO MIESZKAŃCÓW WARSZAWY.

Magistrat uchwalił wczoraj wieczorem odezwę następującą:

Do obywateli m. st. Warszawy.

Robotnicy miejscy wystąpili do magistratu z żądaniem wypłacenia im 600-markowej zapomogi wojennej i zajęli stanowisko nieprzejednane, pomimo iż magistrat, przychylając się do propozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wyraził zgodę na oddanie sprawy tych żądań komisji rozjemczej z równym udziałem robotników.

Robotnicy miejscy, nie przystawszy na tę propozycję, ogłosili strajk i porzucili pracę w wielu działach gospodarki miejskiej.

Takie zachowanie się robotników miejskich spowodowało, iż najważniejsze zadania administracji miejskiej nie mogą być wypełniane. Chorzy w szpitalach pozostają bez należytej opieki i pomocy, walka z tyfusem, tą groźną plagą chwili obecnej — zawieszona; zwłoki zmarłych nie są grzebane.

W trosce o niesienie pomocy cierpiącym w szpitalach, magistrat odwołuje się do tych obywateli, którzy współczując nieszczęśliwym, gotowi są stanąć do pomocy personelowi lekarskiemu i siostronom miłośniczkom, na których barki spada cały ciężar ratowania chorych.

Chętni podjęcia tej służby samarytańskiej proszeni są o komunikowanie swych adresów w kancelariach szpitali i w wydziale szpitalnictwa (Jasna 1).

Prezydent m. st. Warszawy:

P. Drzewiecki.

Zjazd nauczycielski. W wielkiej sali Filharmonji otwarty został wczoraj rano zjazd nauczycieli polskiego. Wśród wysoce uroczystego nastroju zagal obrady prezesa Związku naukowych towarzystw nauczycielskich, prof. Jan Kasprzewicz.

Jako prezesowi Związku stowarzyszeń nauczycieli polskich — mówił — powierzono mi powitać ten wspólny, tak liczny zjazd wychowawców narodu naszego. Jesteśmy chyba wszyscy szczęśliwi, że zjazd ten odbywa się w chwili, kiedy Polska może o sobie nieomal już z całą pewnością powiedzieć, że będzie tak wielką, tak wspaniałą, że każdy jej członek będzie mógł swobodnie w niej oddychać, że sama jako całość będzie między narodami świata jednym z najpierwszych, najpotężniejszych, najkulturalniejszych narodów. Rozglądając się pomiędzy ludźmi, mam sposobność niejednokrotnie obserwować dziwny na pozór fakt, iż ta wielka chwila historyczna na oko przechodzi jak gdyby bez wrażenia. Tłumaczyć to sobie można prze-

Bilans Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

AKTYWA.

dnia 31 Marca 1919 r.

PASYWA.

	Warszawa	Oddziały	Razem		Warszawa	Oddziały	Razem
Banknoty polskie:				Banknoty polskie:			
1) w P. K. K. P.	205.713.916.—	61.029.508.50	266.743.244.50	drukowane w Berlinie	1.295.035.000.—		1.295.035.000.—
2) w bankach w depozycje	20.350.000.—	745.188.—	21.095.188.—	" " w Warszawie	216.000.000.—		216.000.000.—
Bilon żelazny	4.420.329.78	345.684.45	4.766.014.23	Fundusz rezerwy	7.520.000.—		7.520.000.—
Złoto i srebro dla Banku Polskiego				Rezerwa kosztów emisji	1.707.463.50		1.707.463.50
1) złoto	3.694.838.02	2.578.50	3.697.416.52	Rezerwa należności wątpliwych	5.000.000.—		5.000.000.—
2) srebro i bilon	4.162.320.20	9.823.24	4.172.143.44	Rezerwa bilonu żelaznego	3.863.642.70		3.863.642.70
Pieniądze obce	25.286.111.30	15.450.533.02	40.736.644.32	Rachunki bieżące	172.510.214.13	37.431.180.63	209.941.394.76
Banki				Różne pozostałości	1.475.896.95		1.475.896.95
1) banki niemieckie	787.074.113.49	500.000.—	787.574.113.49	Banki	5.417.943.52		5.417.943.52
2) inne banki	3.903.198.89		3.903.198.89	Oddziały	8.915.724.29	77.511.325.12	86.427.049.41
Komisja odszkodowań	24.501.722.67		24.501.722.67	Procenty	3.273.783.26	64.980.10	3.338.763.36
Wydział żeglugi niemieckiej	8.461.773.—		8.461.773.—	Prowizja	138.486.16	49.379.77	187.865.93
Rachunki w likwidacji	1.065.245.87		1.065.245.87	Inkasę Loro	1.467.028.22	1.170.083.43	2.637.111.65
Pożyczki:				Przekazy na Kasę	347.514.64	1.039.974.53	1.387.489.17
1) Skarbowi Państwa	400.000.000.—		400.000.000.—	Pobrane podatki	3.363.62	3.080.85	6.444.47
2) miastom	115.984.022.23	30.785.434.58	146.769.456.81	Rachunki przejściowe	1.759.631.15	3.374.315.56	5.133.946.71
3) urzędowi zbożowemu	26.802.110.61		26.802.110.61				
4) cukrowniom	2.999.559.25		2.999.559.25				
5) różne rachunki towarowe	1.272.711.50	259.799.—	1.532.510.50				
6) otw. kred. zabezp. pap.	5.895.044.70	397.809.03	6.292.853.73				
7) poz. term. na zast. pap.	1.064.238.70	1.847.000.—	2.911.238.70				
8) " " na zast. rubli i pien. obcych	248.651.50	2.584.600.43	2.833.251.93				
Weksle zdyskontowane	3.510.308.68		3.510.308.68				
Papiery własne	276.735.72	15.134.40	291.870.12				
Oddziały	74.031.376.10	4.525.170.81	78.556.546.91				
Weksle inkasowe	611.436.10	233.944.34	845.380.44				
Koszty handlowe	963.126.67	433.581.16	1.396.707.83				
Inkasę Nostro	869.872.56	957.245.—	1.827.117.56				
Rachunki przejściowe	1.772.878.60	521.285.53	2.294.164.13				
	1.724.435.642.14	120.644.319.99	1.845.079.962.13		1.724.435.642.14	120.644.319.99	1.845.079.962.13
Na poczet pożyczek przejętych dn. 11 listopada 1918 r. wpłynęło do dnia 31 marca 1919 r.		Mk.	35.526.255.97	Banknoty polskie przyjęte przez Kasę . . . . . Mk.			1.511.035.000.—
*) Niezależnie od wykazanego w bilansie srebra i bilonu dla Banku Polskiego w kwocie Mk.		4.162.320.20		W skarbcach i kasach znajduje się . . . . . „			287.888.612.50
W Centrali znajduje się jeszcze nieprzeliczonego srebra, pig. odnośnych deklaracji, na sumę		7.325.000.—		Pozostaje w obiegu . . . . . Mk.			1.223.103.387.50
Razem Mk.		11.487.320.20					

Banknoty polskie przyjęte przez Kasę . . . . . Mk. 1.511.035.000.—
 W skarbcach i kasach znajduje się . . . . . „ 287.888.612.50
 Pozostaje w obiegu . . . . . Mk. 1.223.103.387.50

Za Naczelnego Dyrektora: **Józef Zarzycki.**
 Główny Księgowy: **Michał Gawroński.**

OGŁOSZENIE.

POLSKA KRAJOWA KASA POŻYCZKOWA

zawiadamia, że dnia 12 kwietnia został otworzony **oddział Kasy w Radomiu.**
 Dyrektorem oddziału został mianowany p. **Stefan Wojciechowski.**
 Za Naczelnego Dyrektora: **Józef Zarzycki.**

Zarząd Kasyna Urzędników Państwowych

podaje do wiadomości Członków, że w dniu 29 kwietnia, t. j. we wtorek o godz. 7-jej wieczorem w górnej sali Kasyna (Nowy-Swiat 67) odbędzie się zwyczajne Walne Zgromadzenie Członków z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie zarządu,
2. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
3. Zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za okres sprawozdawczy oraz preliminarzy dochodów i wydatków na rok 1919.
4. Wnioski Zarządu,
5. Wybory do Zarządu, Komisji Rewizyjnej, Komisji Balotującej i Sądu Kasyna,
6. Wnioski Członków.

Zebrań będzie prawomocne bez względu na ilość obecnych Członków.
 UWAGA. Zgodnie z § 19 statutu wnioski Członków, mające być przedmiotem uchwał Walnego Zgromadzenia, winny być zaopatrzone co najmniej w 25 podpisów Członków i złożone Zarządowi najpóźniej na 10 dni przed terminem Zgromadzenia.
 Wstęp na salę tylko za okazaniem legitymacji Członkowskiej, t. j. kwitu z opłaconej składki członkowskiej za kwartał II r. b.
 Warszawa, dnia 12 kwietnia 1919 r.

Dyrekcja Towarzystwa Ubezpieczeń „PRZEZORNOŚĆ” w Warszawie

otrzymała zawiadomienie, że polisa Nr. 27180, wydana p. Józefowi Juljuszowi Sowańskiemu w dniu 20 Marca 1918 r. na rb. 75.000 — zaginęła.
 Podając o tem do publicznej wiadomości, Dyrekcja ma zaszczyt dodać, że zgodnie z uwagą 2 do § 4 ustawy Towarzystwa zagubiona polisa uznana będzie za nieważną, jeżeli nie będzie przedstawiona Dyrekcji w ciągu 6 miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia i w tym wypadku w miejsce polisy Nr. 27180 wydany zostanie stronie duplikat. 1050

Skradziono dokumenty: 5 weksli po 200 rubli i 1 weksel na 100 rb. z podpisem Jana Pietrzaka; 2 weksle po 300 rb. z podpisem Szymona Pietrzaka — wszystkie weksle in blanco, oraz dwa kwity z Rawskiej Komisji Szacunkowo-Rolnej na imię Jana Pietrzaka i Franciszka Biniaka. Zawiadamiam, że nabyte lub znalezione dokumenty są nieważne; znalazcę proszę o zwrot za nagrodą Janowi Pietrzakowi w Grabcach, gmina Gortatowice, powiat Rawski. 1047

Zaginał rachunek na bilecie wizytowym Eugenii Sikorskiej na Rb. 1450. Dowód ten niniejszem unieważnia się. 935

TOWARZYSTWO AKCYJNE Ząbkowskiej Fabryki Szkła w Ząbkowicach.

Wyciąg ze sprawozdania za 22-gi operacyjny rok 1918.

Rachunek zysków i strat.		Podział zysku:	
Wpływy	K. 2,879,356.50	Amortyzacja majątku	K. 74,317.15
Wydatki:		Podatek państwowy	" 22,931.08
Materiały, cło wwozowe i przewóz . . .	K. 867,196.74	Na fundusz zapasowy.	" 13,041.08
Robocizna.	" 537,777.27	Na fundusz emerytalny.	" 5,923.18
Pensje	" 120,828.25	Dywidenda dla akcjonariuszy	" 130,000.—
Aprovizacja personelu.	" 727,691.35	Tantjema dla Zarządu	" 11,846.35 " 258,058.84
Podatki, ubezpieczenie etc.	" 158,743.08		
Bonifikaty frachtów, rabaty, cło wywozowe, koszty przy zakupach i sprzedaży	" 161,833.45		
Koszta biurowe, pocztowe i telegr.	" 12,280.89		
Odpisy na należności wątpliwe	" 32,183.81 " 2,618,534.84		
	Zysk		
	K. 260,821.66		
Pozostałość zysku z r. 1917.	" 2,333.90		
	Ogółem		
	K. 263,155.56		
		Do przeniesienia na rok 1919	K. 5,096.72

Bilans na d. 31-go grudnia 1918 r.

Stan czynny.		Stan bierny:	
Nieruchomości	K. 729,591.35	Kapitał zakładowy	K. 1,250,000.—
Ruchomości	" 1,235,040.32	Fundusz amortyzacyjny	" 1,892,554.20
Remanent towarów	" 166,380.35	Fundusz zapasowy	" 120,882.55
Remanent materiałów	" 127,179.—	Fundusz emerytalny	" 134,647.40
Remanent środków żywności.	" 35,811.07	Wierzyciele	" 314,799.05
Dłużnicy	" 1,073,522.57	Kaucje	" 206,500.—
Weksle	" 210,446.18	Długi wątpliwe.	" 79,767.08
Gotowizna w kasie	" 11,900.21	Niepodniesiona dywidenda za rok 1917	" 27,900.—
Papiery wartościowe.	" 3,528.75	Zaległości podatkowe	" 5,486.35
Kupony.	" 374.99	Pozostałości z zysku z r. 1917.	" 2,333.90
Kaucje	" 206,500.—	Zysk r. 1918.	" 260,821.66
Premja ubezpiecz. od ognia zapłacona zgóry za rok 1919	" 1,367.65		
	K. 3,801,642.44		K. 3,801,642.44

Niemieckie Kontynentalne Towarzystwo Gazowe w DESSAU.

Niżej podpisany Dyrektor Generalny ma zaszczyt uprzejmie zaprosić panów akcjonariuszy, na tegoroczne

ZWYCZAJNE OGOLNE ZEBRANIE

które odbędzie się w sobotę, dnia 3 maja r. b., o godzinie 12-tej w południe, w sali posiedzeń naszego gmachu Zarządu, przy Kavalier-Str. 29/30.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrektora Generalnego i Rady Nadzorczej;
  2. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej;
  3. Zatwierdzenie roku obrachunkowego;
  - 3a. Zatwierdzenie roku obrachunkowego Warszawskich Zakładów Gazowych;
  4. Absolutorium dla Dyrektora Generalnego i Rady Nadzorczej;
  5. Podział zysków;
  6. Zmiany w ustawie Towarzystwa;
    - a) zmiana § 17, ustępu 3, zdania 1 (Rada Nadzorcza ma mieć prawo decyzji przy obecności połowy swoich członków);
    - b) dopelnienie § 20 (podatek od tantjem ma być przejęty przez Towarzystwo, licząc od 1 stycznia 1918 r.);
  7. Wybór Rady Nadzorczej;
  8. Wybór Komisji Rewizyjnej;
- Prawo wstępu na zebranie ogólne wynika z przepisów, zawartych w §§ 22 i 23 Ustawy Towarzystwa. Akcje Towarzystwa mogą być złożone, oprócz Centralnego Biura Towarzystwa w Dessau, również:
- w „Berlińskim Towarzystwie Handlowym“ w Berlinie,
  - w „Niemieckim Banku“ w Berlinie,
  - w „Anhalt-Dessauskim Banku Krajowym“ w Dessau,
  - u pp. Dingel i S-ka w Magdeburgu,
  - u p. F. A. Neugebauer w Magdeburgu,
  - u p. H. C. Plaut w Lipsku,
  - u pp. Benedykta Schönfelda i S-ka w Hamburgu,
  - w Banku Handlowym w Warszawie, i
  - w Zarządzie Zakładów Gazowych w Warszawie.
- Akcje mają być złożone z podwójnym, a odnośne kwity depozytowe Banku Państwa, albo rejestra z poje-dynczym wykazem numerów.
- Akcje muszą być złożone najpóźniej w dn. 30 kwietnia r. b.
- Bilans, oraz rachunek zysków i strat Towarzystwa są do przejrzania od 15 kwietnia r. b. w Centralnym Biurze naszego Towarzystwa, a drukowane sprawozdania roczne mogą być otrzymywane od 19 kwietnia r. b. w wyżej wymienionych miejscach.
- Dessau, dn. 28 marca 1919.

Niemieckie Kontynentalne Towarzystwo Gazowe
(—) Heck.

Skradziono paszport na imię Abraama Fridmana— Muranowska 36, m. 32.	1020
Skradziono asygnatę Pożyczki Państwowej Nr. 152721 na Rb. 500. — Zwrócić proszę Szymonowi Karoleżykowi, Grzybowska 80.	1010
Skradziono paszport na imię Jana Sobola, Pa- wia 81.	1035
Skradziono pozwolenie na fuzję i rewolwer i 4 kwity z Komisji Szacunkowej Strat Wojennych, wyda- ne na imię Błażeja Krzywkowskiego, oraz 4 także kwity na imię Władysława Pszczółkowskiego. Zastrzeże- nia poczynione.	1043
Zawinął kwit opłaconego podatku szpitalnego Nr. 97002, wydany na imię Augusty Arndt.	1038.
Zginął paszport niemiecki Nr.338 na imię Mejera Glaubermana, Nowolipki 27 m. 1.	1042
Zgubiono patent na towary galanteryjne na imię Samuela Czyńskiego, Sokoly, pow. Mazowiecki.	1037
Zgubiono patent na towary galanteryjne na imię Jakoba Raczkowskiego, Sokoly, pow. Mazowiecki.	1036
Zgubiono paszport Nr. 21, wydany przez władze rosyjskie, pow. Nowograd-Wołyński, sub. Wołyńskiej, w dn. 29 września st. stylu 1898 r., na imię Rafała Kor- kora.	1051
Zgubiono paszport na imię Moszka Lejby Edelsona, Miła 44.	1046
Zgubiono paszport na imię Wincentego Wilamow- skiego, Powazki, ul. Marjana 1.	1045
Zgubiono paszport, wydany przez władze niemiec- kie za Nr. 205665, na imię Józefy Brzeskiej, Leszno 96.	1044
Zgubiono paszport na imię Szlamy Bała, Nowo- lipie 36.	1040
Zgubiono paszport na imię Lejby Gutowicza, Gę- sia 21 m. 32.	1041
Zgubiono paszport na imię Józefa Cichonia, Włociań- ska 14.	1009
Zgubiono koncesję na prowadzenie biura podań, wys- daną przez b. władze okupacyjne Nr. 101 B., na Dawida Goldberga, Wołyńska 12.	1014.
Zgubiono paszport na imię Szmula Łotersztejna, Po- wazki, Szlachtużowa 2, ...	1020